

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ Θ' ΦΥΛΛΑΔΙΚΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

Χριστιανός — Χριστός — Ίανός — Ίστία — Ία — Ρίς — ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ.

Ἀρτεμίσιον — Ίον — Ίος — Ἀρτεμις.

Τὴν λύσιν ἀμφοτέρων τῶν αἰνιγμάτων τούτων ἔπεμψε πρῶτος ὁ ἐν Ἀθήναις συνδρομητὴς Κ. Ἰωάννης Κ. Κορτοῦ. Κατόπιν δὲ ἔπεμψαν τὴν λύσιν τοῦ πρώτου οἱ ΚΚ. Φωκίων Δ. Φωτιάδης καὶ Δ. Ποταμιάνος, καὶ αἱ Κυρίαὶ Ἀγάπη Γ. Δαμπίση καὶ Ἀγγελικὴ Μαντζαβίνου.

Ἐκ Σύρου ἔπεμψε πρῶτος τὴν λύσιν ἀμφοτέρων ὁ Κ. Δημήτριος Ἀθηναῖος καὶ δεύτερος τὴν λύσιν τοῦ Α' ὁ Κ. Κ. Α. Παλαιολόγος.

Αἶνιγμα Θ'.

Ἐπὶ ῥῆα μέγας βασιλεὺς· τὸ εὖνος ἔπρος τιμήν μου
Καὶ τὸν θρόνον ἀφῆσεν· ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου
Ὡς τὸν ποιμένα τὸν καλὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας
Τῆς ποιμένης μου τῆς προσφιλοῦς, πρὶν ἔλθῃ ὁ Μεσσίας
Κι' ὀρίσῃ τοῦτο ὀφειλήν, καθήκον βασιλέως
Γινώσκοντος τί ἡ τιμὴ καὶ ἐπιζητούντος κλέος.
Ἄν χάσω τὴν καρδίαν μου, βλαστὸν τότε σημαίνω·
Ἦν ἄλλην σημασίαν δὲ ὡς λόκου στόμα χαίνω
Νὰ καταπῶ ἐτοίμος παντὸς τὴν ψυχάν,
Πολλάκις δ' εἰς τὰ στήρνα μου κρύπτω αὐτοχειρίαν.
Ἄν χάσω καὶ τὴν κεφαλὴν, παύω τὴν γῆν ὑψοῦμαι
Μέχρις αὐτῶν τῶν νεφελῶν, τὸς ψάω, δὲν πτοῦμαι.
Ἄν τὴν ψυχὴν μου κεφαλὴν, φίλε, τώρα δασύνῃς,
Πρόσεξε μὴ μὲ ὑπερβῇ· ἀκίνητος νὰ μείνῃς.

Ε. ΣΧ.

Αἶνιγμα Γ'.

Ἐπιφώνημα ὄρκου ἐκφέρεις
Ἄν τὰ ὅσα μου πρῶτα προφέρῃς,
Ἄν τὰ ἔσχατα ὅμως ἐκλέξῃς,
Τὸ μεσάτω μακρὰν ἀπορρίπτων,
Ἄνθῃ τότε ἀνθ' ὄρκου θὰ δρέψῃς,
Ἄνθῃ εὖοςμα, πρὸς τ' ἑὸπρος κόπτων,
Θέλεις τώρα τὸ ὅλον νὰ εὕρῃς;
Σὲ ἀρκεῖ ἐὰν μόνον ἡεῖόρῃς,
Ὅτι εἶμαι ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν,
Καὶ τὸ στήριγμα μικρῶν ὀρφανῶν.

Μ. Ν. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ

Ὁ πρῶτος εἶτε ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις εἶτε ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχαῖαις εἶτε ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν λύσας ἀμφότερα λαμβάνει ἐν ἀντίτυπον τοῦ «Παράφρονος Ἐιημίτου».